

Εφετείου Αθηνών: 4937/2001

Πηγή: Δ.Ε.Ν 57/02, σελ. 28

Σεξουαλική παρενόχληση εργαζομένης από συνάδελφο της και αποχώρηση ισοδυναμούσα με καταγγελία.

Υποχρέωση προνοίας και ειδικότερη υποχρέωση σεβασμού από τον εργοδότη της προσωπικότητας του εργαζόμενου. - Υποχρέωση προστασίας της προσωπικότητας του μισθωτού από τις προσβολές συναδέλφων (ερωτικές παρενοχλήσεις κλπ.). – Παράλειψη εργοδότη και άρνηση αυτού σε σχετική διαμαρτυρία, να λαβή μέτρα προστασίας της μισθωτού από παρενοχλήσεις συναδέλφου της. - Παραίτηση αυτής και κρίση ότι η παραίτηση ισοδυναμεί με καταγγελία της συμβάσεως εκ μέρους του εργοδότη με συνέπεια να οφείλεται αποζημίωση.

Εισηγητής: Κ. Γαζέτας

Δικηγόροι: Θεμ. Χατζηγιάννου - Διαμ. Μπιλιάνης

(...) Ο εργοδότης έχει υποχρέωση σεβασμού των δικαιολογημένων συμφερόντων του μισθωτού (υποχρέωση προνοίας). Η υποχρέωση προνοίας αναλύεται στην υποχρέωση του εργοδότη να φροντίζει για την προστασία του μισθωτού και ειδικότερα να αποφεύγει κάθε ενέργεια πού μπορεί να βλάψει τα συμφέροντα του τελευταίου και να παίρνει επί πλέον διάφορα μέτρα, απαραίτητα για το σκοπό αυτό. Μεταξύ των ειδικότερων υποχρεώσεων του εργοδότη είναι και η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας του εργαζόμενου. Έτσι ο εργοδότης έχει υποχρέωση προστασίας των άυλων συμφερόντων του εργαζόμενου. Στον κύκλο των προστατευόμενων συμφερόντων του εργαζόμενου περιλαμβάνεται και το δικαίωμα του εργαζόμενου για την προστασία της προσωπικότητας από τις προσβολές συναδέλφων, ως είναι οι ερωτικές παρενοχλήσεις γυναικών από συναδέλφους της. Η προστασία του εργαζόμενου, επί παραβάσεως της υποχρεώσεως αυτής του εργοδότη, ποικίλει ανάλογα με τα χρησιμοποιούμενα από τον εργοδότη μέτρα και τις επιλογές του θιγομένου, ο οποίος μπορεί να επικαλεσθεί παράβαση της υποχρεώσεως προνοίας, καταχρηστική άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος, μονομερή βλαπτική μεταβολή, αλλά και καταγγελία της συμβάσεως εργασίας από τον εργοδότη (Ιωάν. Κουκιάδη, Εργατικό δίκαιο, Β' έκδοση, σελ. 649 και ιδίως 656). (...) Απεδείχθησαν, κατά την κρίση του δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα: Με σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου, η οποία καταρτίστηκε στην Αθήνα τον Σεπτέμβριο του 1993, μεταξύ της ενάγουσας και του νομίμου εκπροσώπου της εναγομένης, η ενάγουσα προσελήφθη από την εναγομένη αντί μηνιαίου μισθού 240.000 δραχμών, προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες της ως διοικητική υπάλληλος στην επιχείρηση της τελευταίας πού διατηρεί στην Αθήνα, με αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητας την εκμετάλλευση σχολής ελευθέρων σπουδών με ειδίκευση στις εφαρμοσμένες τέχνες (γραφιστική, διακόσμηση κλπ.).

Την 15.6.99 και ενώ ευρίσκετο στο γραφείο όπου έχει τοποθετηθεί το φωτοτυπικό μηχάνημα της σχολής, αναίτια και εντελώς αιφνίδια, δέχθηκε επίθεση από τον κλητήρα - υπάλληλο της εναγομένης Φ.Τ. ο οποίος άρχισε να την παρενοχλεί σεξουαλικά, προσπαθώντας να την βιάσει. Η ενάγουσα αντέδρασε, απώθησε τον ανωτέρω και κατευθύνθηκε στα κεντρικά γραφεία της επιχείρησης όπου ανέφερε τα περιστατικά αρχικά στον διοικητικό διευθυντή της εναγομένης και στην συνέχεια στον γενικό διευθυντή και στην σύζυγό του οι οποίοι της ζήτησαν να μη δώσει έκταση στα γεγονότα αυτά και υποσχέθηκαν ότι θα μετακινήσουν τον εν λόγω υπάλληλο σε άλλο κτίριο της επιχείρησης, στην οδό «Κ» έτσι ώστε να μην είναι εφικτή η επικοινωνία τους.

Την 29.6.99 και ώρα 15.30 μ.μ., μία ώρα προ της λήξεως του ωραρίου εργασίας της ενάγουσας, ο νόμιμος εκπρόσωπος της εναγομένης ζήτησε από την ενάγουσα να μεταβεί στο δεύτερο κτίριο της οδού «Κ» όπου, όμως, στο μεταξύ είχε μεταβεί και ο Φ.Τ. Στη δικαιολογημένη άρνηση της, φοβούμενη νέα επίθεση σε βάρος της, διαμαρτυρήθηκε στον διευθυντή της εναγομένης, ο οποίος προκειμένου να την εξαναγκάσει σε παραίτηση, απευθυνόμενος προς αυτή είπε «όποιος κάθεται εδώ, κάνει ό,τι λέγω εγώ, διαφορετικά να πάει στο σπίτι του». Λίγες ημέρες μετά από αυτά, και συγκεκριμένα την 5.7.99 η ενάγουσα

προσέφυγε στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, όπου συντάχθηκε τα σχετικό δελτίο εργατικής διαφοράς, η οποία ερευνήθηκε την 12.7.99, κατά την οποία δεν διευθετήθηκε η διαφορά. Η παράλειψη της εναγομένης να μετακινήσει τον εν λόγω υπάλληλο σε άλλο κτίριο της επιχείρησης, στην οδό «Κ», η παράλειψη της εναγομένης να λάβει οποιοδήποτε μέτρο προς προστασία της εναγούσης από τις παρενοχλήσεις του ανωτέρω υπαλλήλου της και ιδίως η εντολή μετ' επιμονής του διευθυντού της εναγομένης προς την ενάγουσα να μεταβεί για εργασία κατά την ανωτέρω χρονολογία στο κτίριο της οδού «Κ» όπου ολίγο προηγουμένως είχε μεταβεί ο Φ.Τ., αποτελεί παράβαση της υποχρέωσης της εναγομένης προς προστασία της προσωπικότητας της εναγούσης, εξ αιτίας της οποίας η τελευταία αναγκάστηκε να αποχωρήσει από την εργασία της, δηλαδή αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Η αναγκαστική αυτή παραίτηση ισοδυναμεί με καταγγελία και καταβολή της αποζημίωσης και επομένως, η ενάγουσα δικαιούται την κατά το Ν. 2112/20 αποζημίωση, καθώς και τις αποδοχές αδείας του έτους 1999, αφού έληξε η σχέση εργασίας πριν λάβει την άδεια του έτους αυτού. Επομένως, το πρωτόδικο δικαστήριο ορθά έκρινε πού δέχθηκε την αγωγή και επιδίκασε στην ενάγουσα 1.080.000 δρχ. ως αποζημίωση για την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας και ως αποδοχές αδείας του 1999.

Σημ. Η ανωτέρω πρόσφατος απόφασις έχει το ιδιαίζον, ότι η ερωτική παρενόχλησις προεκλήθη όχι από τον εργοδότην - ως είναι το συνήθως συμβαίνον - αλλά από συνάδελφον της εργαζομένης. Η απόφασις κρίνει περί των μέτρων τα οποία πρέπει να λαμβάνη εν προκειμένω ο εργοδότης, παραλλήλως βεβαίως και προς τας επιλογάς του θιγομένου εργαζομένου, δια την προστασίαν της προσωπικότητος του. Βλ. και Αντ. Ταμπάκην, Η σεξουαλική παρενόχλησις εις τας εργασιακάς σχέσεις, ΔΕΝ 57 (2001), 1217.